

mes af kontanthjælpsloftet, indvandrere, og ifølge en rapport fra Arbejdsmarkedets Erhvervsråd er vi faktisk helt oppe på, at det er hver syvende indvandrer, der lever i fattigdom.

Det skaber selvfølgelig også en polarisering i samfundet. Jeg ved godt, at ministeren ikke er så meget fokuseret på økonomi, men det har altså konsekvens for børnene, når familierne ikke har det godt økonomisk, og det får også betydning for børnene – i det her tilfælde også for vores etniske børn. I 2006 var andelen af fattige børn blandt indvandrerfamilier på 20,8 pct. Så børnefattigdommen i Danmark er ikke alene et økonomisk og socialt problem, men har også fået et etnisk fortegn.

Kan ministeren bekræfte, at disse tal tilsammen giver et billede af, at børnefattigdommen i Danmark er et problem, der knytter sig til bl.a. fattigdomsydelserne?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:37

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg kan godt høre, at spørgeren rigtig gerne vil tale ydelser med mig. Til det må jeg igen sige, at regeringen på beskæftigelsesministerens område jo samlet set har lagt meget vægt på aktivlinjen i hele beskæftigelsespolitikken, og den linje bakker jeg naturligvis op. Jeg tror, lige så vel som hele regeringen gør, at beskæftigelse simpelt hen er vejen ud af lavindkomstgruppen. Derfor har regeringen også sat fokus på med flere initiativer at få flere socialt udsatte voksne i arbejde, f.eks. »Nye veje til arbejde«, »Ny chance til alle«, »Det fælles ansvar II« osv. osv.

Når jeg afholder mig fra at gå for langt ind på beskæftigelsesministerens område, er det på ingen måde for at sende bolden videre, men fordi jeg synes, at vi skal respektere fordelingen mellem ministeriernes ressortområder. Jeg har ansvaret for den sociale indsats over for de udsatte grupper i vores samfund, og det er det, jeg vil diskutere. Jeg vil igen utrætteligt gentage, at spørgsmålet om socialt udsatte ikke alene drejer sig om økonomi.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:38

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministeren kan godt se, at vi har at gøre med en socialt udsat gruppe – håber jeg.

Det er rigtigt, at fattigdom ikke alene kan gøres op i økonomi, men nu er det sådan, at hvis man ikke har nogen penge, er det jo lidt underordnet, om der er nogen kulturelle tilbud. Når man ikke har råd til at gå til dem, er man jo fattig lige meget hvad. Det må også være en kendsgerning.

Red. Barnet har sammen med SFI i deres rapport foreslået nogle konkrete tiltag, og en af de måder, man kan prøve at hjælpe de her udsatte grupper på – for det er jo børn, vi har at gøre med – er bl.a. ved at prøve at fjerne kontanthjælpsloftet og 300-timers-reglen. Jeg ved godt, at det ikke er ministerens ressortområde, men det er nogle konkrete tiltag fra regeringens side, som har gjort, at forældrene ikke har det godt, hvilket betyder, at børnene er blevet dårligere stillet, og børnene er en udsat gruppe. Så jeg vil egentlig høre, om ministeren vil være med til at afhjælpe problemet med udsatte familier og stoppe udviklingen med øget fattigdom for børnene ved netop at prøve at se på de her ydelser.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg har netop redegjort for, at jeg naturligvis bakker op om regeringens aktive beskæftigelsespolitik, herunder de ydelser, der er forbundet med det.

Jeg har også utrætteligt nævnt og gør det igen, at det naturligvis bekymrer mig, når børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov. Derfor er det jo afgørende, at kommunen efter serviceloven har pligt til at iværksætte den nødvendige støtte til børn, der har behov for støtte, uanset hvad årsagen måtte være, og årsagen er som sagt ikke altid økonomi, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn. Vi lever altså i et velfærdssamfund, hvor der tages hånd om borgere, som i kortere eller længere perioder har brug for hjælp. Det har vi et socialt sikkerhedsnet til at sørge for. Og som jeg efterhånden har sagt mange gange, vil jeg godt advare imod at antage, at forældre i lavindkomstgruppen er dårlige forældre, og at børnene pr. automatik er socialt udsatte. Det tror jeg vil falde mange forældre i lavindkomstgruppen for brystet.

Under alle omstændigheder har kommunerne pligt til at holde øje med de forhold, som børn i kommunen lever under, pligt til at underrette imellem de forskellige systemer og forvalt-